

HRVATSKI SABOR

1772

Na temelju članka 81. Ustava Republike Hrvatske, Hrvatski sabor na sjednici 14. srpnja 2017. donio je

STRATEGIJU NACIONALNE SIGURNOSTI REPUBLIKE HRVATSKE

I. UVOD, VIZIJA I SIGURNOSNI KONCEPT

Republika Hrvatska je suverena srednjoeuropska, podunavska, jadranska i sredozemna država koja samostalno oblikuje svoje strategije i politike s namjerom ostvarivanja nacionalnih interesa i ciljeva, gospodarskog, političkog i društvenog razvoja, sigurnosti građana, zaštite nacionalnog identiteta te temeljnih vrednota određenih Ustavom. Od postizanja samostalnosti, obrane i oslobođenja državnog teritorija u Domovinskom ratu, Republika Hrvatska se razvila u slobodnu, demokratsku i odgovornu državu. Članstvom u Organizaciji Sjevernoatlantskog ugovora (u daljnjem tekstu: NATO) i Europskoj uniji ostvareni su važni vanjskopolitički i sigurnosni ciljevi te stvoreni uvjeti koji Republici Hrvatskoj omogućuju dodatne gospodarske, političke i sigurnosne razvojne prilike.

Vlastitim djelovanjem, u interakciji s brojnim međunarodnim procesima, postignuta je visoka razina sigurnosti koja Republici Hrvatskoj omogućuje uravnoteženi razvoj. Međutim, vanjske i unutarnje prijetnje, rizici i izazovi mijenjaju se kontinuirano i brzo, vrlo su složeni, povezani i često nepredvidivi, čime se stvara potreba za stalnim razvojem nacionalne sigurnosne politike i sposobnosti odgovora na promjene.

Nacionalna sigurnost u Republici Hrvatskoj ostvaruje se usklađenim djelovanjem na svim područjima razvoja, a ne samo sigurnosnim instrumentima i aktivnostima. Potrebno je razvijati nacionalne sigurnosne politike, strukturu i sposobnosti koji će osigurati djelovanje unutar nacionalnog teritorija, ali i izvan njega, samostalno i zajedničkim međunarodnim naporima u postizanju mira, rješavanju sukoba i izgradnji povjerenja.

Vizija Republike Hrvatske je sveobuhvatnim i koordiniranim djelovanjem razvijati se kao demokratska i slobodna država sposobna štititi svoje stanovništvo, teritorij i suverenitet, nacionalni identitet, najviše vrednote ustavnog poretka, ljudska prava i slobode. Republika Hrvatska će osiguravati gospodarski i društveni prosperitet, koji će omogućiti demografsku obnovu i revitalizaciju. Trajno će se skrbiti o pripadnicima hrvatskoga naroda u drugim državama, razvijati svoj ugled i utjecaj u međunarodnom okruženju, sudjelovati u oblikovanju međunarodne stabilnosti i mira kao članica Ujedinjenih naroda, Europske unije, NATO-a i drugih međunarodnih i regionalnih organizacija.

Strategija nacionalne sigurnosti Republike Hrvatske (u daljnjem tekstu: Strategija nacionalne sigurnosti) ishodišni je strateški dokument kojim se određuju politike i instrumenti za ostvarivanje vizije i nacionalnih interesa te postizanje sigurnosnih uvjeta koji će omogućiti uravnotežen i kontinuiran razvoj države i društva. Ova strategija uvodi novu paradigmatiku sigurnosti koja se temelji na modelu ljudske sigurnosti, odnosno sigurnosti pojedinca – svakoga građanina Republike Hrvatske.

U današnjem svijetu unutarnji i vanjski aspekti sigurnosti snažno su povezani, što utječe na naše opredjeljenje za sveobuhvatnim pristupom ostvarivanju sigurnosnih ciljeva.

Republika Hrvatska i njezini građani imaju iskustvo i poznaju koncept sveobuhvatnog djelovanja koji je izravno primijenjen u Domovinskom ratu, u kojemu su usklađeno djelovali civilni, vojni, diplomatski, gospodarski i politički potencijali, s ciljem ostvarivanja slobode, neovisnosti te pune suverenosti Republike Hrvatske. Ovakvim pristupom omogućuje se razvoj sustava koji će koordinirati djelovanje svih državnih tijela, kao i uključivanje građana i cjelokupnog društva u oblikovanje i provođenje sigurnosnih politika. Sveobuhvatan i uključiv pristup preduvjet je održivoga društveno-gospodarskog razvoja i jačanja otpornosti u svim uvjetima te međunarodnog djelovanja utemeljenog na solidarnosti i povjerenju među partnerima.

Republika Hrvatska razvijat će održive sigurnosne politike i instrumente te organizirati sustav koji će biti usmjeren na ključne izazove, proaktivan, koordiniran, financijski održiv, učinkovit, odgovoran i pripremljen za upravljanje rizicima.

Razvoj strategije nacionalne sigurnosti trajan je proces unutar kojeg svaka Vlada Republike Hrvatske, na početku mandata i u suradnji s Predsjednikom Republike Hrvatske, predlaže novu ili izmjenu važeće Strategije nacionalne sigurnosti. Na taj će se način strategije nacionalne sigurnosti redovito prilagođavati strateškom okružju.

Republika Hrvatska će za ostvarivanje i zaštitu nacionalnih interesa te provedbu strateških ciljeva upotrijebiti sva raspoloživa sredstva, razmjerno prijetnjama i rizicima kojima je izložena.

II. NACIONALNI INTERESI

Republika Hrvatska izvodi svoje nacionalne interese iz temeljnih vrednota definiranih Ustavom i vizije, polazeći od vlastitoga geostrateškog i geopolitičkog položaja te stanja i trendova u međunarodnom okružju:

- Sigurnost stanovništva te teritorijalni integritet i suverenitet Republike Hrvatske temeljni su preduvjeti opstojnosti države u svim njezinim funkcijama.
- Dobrobit i prosperitet građana najvažniji su pokazatelj kvalitete i uspješnosti države, demokratskog političkog sustava i stabilnog društva.
- Nacionalni identitet, međunarodni ugled i utjecaj omogućuju Republici Hrvatskoj sudjelovanje u međunarodnim procesima i u oblikovanju povoljnoga međunarodnog okružja.
- Ravnopravan položaj, suverenitet i opstanak hrvatskoga naroda u Bosni i Hercegovini, položaj hrvatske nacionalne manjine u drugim državama te Hrvati u iseljeništvu uživaju osobitu skrb i zaštitu Republike Hrvatske.

III. SIGURNOSNO OKRUŽJE

Globalna razina

Povezan i međuovisan svijet nudi brojne prilike za postizanje dobrobiti i sigurnosti, ali istodobno postaje sve složeniji i nesigurniji, izložen brzim promjenama i novim izazovima. Tomu pridonose i trendovi povezani s klimatskim promjenama, demografskim kretanjima i migracijama stanovništva, razvojem novih tehnologija i globalizacijom gospodarstva, kao i sve važnijom ulogom interneta u kreiranju društvenih i sigurnosnih procesa.

Geopolitička nadmetanja velikih sila utječu na slabljenje multilateralizma te izbijanje međudržavnih i unutardržavnih sukoba. Jačanje moći nedržavnih aktera pritom dodatno usložnjava sigurnosne prilike u svijetu. Promjene globalnih središta moći utjecat će na brojne regionalne i lokalne događaje te procese koji mogu bitno utjecati na ispunjavanje ciljeva određenih ovom Strategijom.

Nove tehnologije mijenjaju sve aspekte života, dok su broj stanovnika, posebno u siromašnim i nerazvijenim državama, kao i potrebe za resursima i dalje u značajnom porastu. Nejednakost između razvijenih i nerazvijenih država jedan su od uzroka velikih migracijskih kretanja. Pojavom novih virusa i bakterija otpornih na lijekove povećavaju se prijetnje zdravlju stanovništva, čemu pogoduju klimatske promjene, onečišćenje okoliša, porast svih oblika međunarodnog prometa i masovne migracije stanovništva.

Razvoj informacijskih i komunikacijskih tehnologija omogućio je procese koji povezuju svijet i olakšavaju život, ali je stvorio i nove prijetnje i rizike. Ovisnost društava i pojedinaca o internetu i informacijskoj tehnologiji predstavljaju posebnu osjetljivost. Napadi u kibernetičkom prostoru, bez obzira na motive, sve više ugrožavaju pojedince, organizacije i države. Istodobno, organizacijska fluidnost, geografska rasprostranjenost, tehnološka difuznost i neograničena mogućnost komunikacije otežavaju identifikaciju napadača, njihovih namjera i sposobnosti. Kibernetički kriminal je u porastu, a kibernetički prostor sve se više koristi za nezakonito djelovanje. Osim moguće povrede sigurnosti klasificiranih, osobnih i osjetljivih podataka, prijetnju predstavlja i korištenje kibernetičkog prostora za izazivanje žrtava i šteta u materijalnom svijetu. Radikalne ideje i pokreti, koji prerastaju u ekstremizam i terorizam, multipliciraju se i šire na internetu i društvenim mrežama, čime poprimaju doseg i utjecaj kakav ranije nisu imali.

Dinamika i kompleksnost promjena otežavaju pouzdano prepoznavanje trendova i predviđanje događaja i to ne samo dugoročno, već i u bliskoj budućnosti. Sigurnosni interesi država sve će se više voditi potrebom za pristupom hrani, vodi, energiji i komunikacijama, a budući će se sukobi odvijati u nejasnoj i teško razlučivoj situaciji između rata i mira.

Europa i europsko susjedstvo

Europsku uniju okružuje pojas nestabilnosti koji se proteže od sjeverne Afrike, preko Bliskog istoka do Kavkaza i srednje Azije. Ovaj je pojas dugoročno izvor sigurnosnih izazova, od terorizma, nezakonitih migracija, ekstremizma, organiziranog kriminala i hibridnog djelovanja, do otvorenih regionalnih oružanih sukoba.

Terorizam je stalna prijetnja međunarodnoj i nacionalnoj sigurnosti, a bitno se povećala spremnost i sposobnost terorista za izazivanjem većeg broja žrtava i razaranja većih razmjera. Terorističke skupine koriste se suvremenom tehnologijom za širenje svoje ideologije, obuku, novačenje boraca i terorističke napade. Terorističkim skupinama koje

sudjeluju u sukobima u Siriji i Iraku pridružilo se tisuće Europljana, čiji je povratak u matične države dugoročni sigurnosni rizik.

Masovna migracijska kretanja prema Europi su socijalni, razvojni, gospodarski, politički, kulturološki, zdravstveni, integracijski i sigurnosni izazov za europska društva. Migracije su posljedica brojnih čimbenika, poput ratnih sukoba, slabih država, siromaštva, nezaposlenosti i klimatskih promjena, zbog čega se očekuje da će se priljev migranata prema Europi dugoročno nastaviti. Jedan od izazova vezan uz migracijska kretanja je i daljnja primjena međunarodnoga prava prema migrantima i izbjeglicama.

Istodobno, brojne europske države suočene su s padom nataliteta i starenjem stanovništva te demografski deficit mogu nadomjestiti jedino useljavanjem, pri čemu je upravljanje i kontrola tog procesa velik izazov za te države.

Europska unija suočena je i s izazovom uspostavljanja i provedbe zajedničkih europskih politika u pojedinim područjima, kao što su, primjerice, financije, migracijska politika, odnos prema nekim državama izvan Europske unije te uključivanje u rješavanje kriza. Izazov su i procesi političke radikalizacije i populizma u pojedinim državama. Vidljivo je kako europski kontinent sve više osjeća posljedice geopolitičkih napetosti i prijetnje europskoj sigurnosti, posebice nakon izbijanja krize u Ukrajini.

Vjerojatnost velikoga konvencionalnog sukoba u koji bi bile uključene članice NATO-a i Europske unije je niska zbog potencijalno katastrofalnih posljedica, ali se takav sukob ne smije u potpunosti isključiti.

Energetska sigurnost i osiguravanje stabilne opskrbe energentima po prihvatljivim cijenama jedan je od temeljnih preduvjeta razvoja suvremenih država. Članice Europske unije u značajnoj su mjeri ovisne o uvozu energenata, posebice nafte i prirodnog plina, pri čemu ovisnost o samo jednom dobavljaču može postati instrument za postizanje vanjskopolitičkih ciljeva.

Područja geopolitičkih nadmetanja i preklapanja interesa velikih sila izložena su opasnosti od destabilizacije vanjskim djelovanjima i utjecajima koji mogu uključivati i različite oblike hibridnih prijetnji.

Jugoistočno susjedstvo

Okružje Republike Hrvatske izvor je potencijalnih izazova, ali i prilika za promicanje i zaštitu nacionalnih interesa. Politička nestabilnost, nedovoljno izgrađene državne institucije, korupcija, visoka stopa nezaposlenosti te socijalne i etničke, odnosno međunacionalne napetosti čine sigurnosnu situaciju u našem jugoistočnom susjedstvu krhkom, što se odražava i na hrvatske interese. Aktivna prisutnost Europske unije i NATO-a u tom prostoru i dalje je važan čimbenik stabilnosti.

Države jugoistočne Europe koje nisu članice NATO-a i Europske unije imaju različite vanjskopolitičke ciljeve i aspiracije, ali svaka od njih vidi Europsku uniju i/ili NATO kao vlastiti cilj i nalazi se u različitim fazama procesa pristupanja euroatlantskim integracijama.

Iako je u jugoistočnom susjedstvu i dalje dominantan euroatlantski utjecaj, otvoren je prostor utjecaju drugih globalnih i regionalnih aktera, a geopolitička nadmetanja i različiti destabilizirajući vanjski utjecaji preslikavaju se i na ovo područje.

Hrvatsko susjedstvo pokazuje trendove jačanja netolerancije, radikalizama i ekstremizama, posebice islamističkog radikalizma. Nije izgledno da bi u srednjoročnom razdoblju uzroci radikalizacije i novačenja ekstremnih islamista mogli biti uklonjeni ili u većoj mjeri ublaženi. Od početka sukoba u Siriji i Iraku više stotina osoba s područja jugoistočne Europe priključilo se terorističkim organizacijama koje su aktivne u područjima ratnih sukoba. Njihov povratak u matične države povećava rizik od terorizma i za Republiku Hrvatsku. Prijetnju predstavljaju i samoradikalizirani pojedinci koji nisu u izravnom kontaktu s terorističkim organizacijama, ali bi, pod utjecajem terorističke propagande, mogli izvesti pojedinačne terorističke napade.

Jačanje radikalnog nacionalizma utemeljenog na velikodržavnim ideologijama, koje uključuju ideje o promjenama međunarodno priznatih granica, kao i aktivnosti usmjerene na narušavanje vjerodostojnosti Republike Hrvatske, su prijetnja sigurnosti, interesima i ugledu Republike Hrvatske te ugrožavaju opstanak i položaj Hrvata u jugoistočnom susjedstvu.

U nekim državama godinama je vidljiva difamacijska kampanja usmjerena protiv Republike Hrvatske sa svim obilježjima hibridnog i specijalnog djelovanja, odnosno planske, trajne i sustavne aktivnosti koje podržavaju državna tijela.

Republika Hrvatska nalazi se na jednoj od ruta kojom se organizirane kriminalne skupine koriste za krijumčarenje oružja, ljudi, droge i ostalih opasnih sredstava. Nestabilnost u različitim kriznim područjima dovela je do povećane potražnje ilegalnog oružja i vojne opreme, što dovodi do porasta organiziranog kriminala. Uz to, područje jugoistočne Europe postalo je jedno od najfrekventnijih migracijskih tranzitnih pravaca. Sigurnosna prijetnja za Republiku Hrvatsku je i opasnost od proliferacije oružja za masovno uništavanje te sredstava i tehnologija dvojne namjene, posebno korištenjem teritorija Republike Hrvatske za njihov transport u druge države.

Uz sve navedene sigurnosne izazove i rizike, područje jugoistočne Europe, kao i ukupno hrvatsko susjedstvo, ujedno je i prilika za širenje političke, gospodarske, sigurnosne, prometne, energetske i druge suradnje te izgradnju politika povjerenja i dijaloga.

Sigurnosne prijetnje, rizici i izazovi za Republiku Hrvatsku

Republika Hrvatska, kao članica Europske unije, pripada skupini država razvijene demokracije, s kojima dijeli zajedničke europske vrijednosti. Uz prednosti koje proizlaze iz članstva, Republika Hrvatska s partnerskim državama dijeli i sigurnosne izazove. Republika Hrvatska, zahvaljujući položaju srednjoeuropske, podunavske, jadranske i sredozemne države, posjeduje brojne resurse, kao što su Jadransko more i podmorje, čiste vode, šume i poljoprivredna zemljišta, nacionalni parkovi, kao i bogata kulturna baština, što joj otvara brojne prirodne, prometne, energetske i gospodarske prilike.

Bez obzira na složenost sigurnosno-političke situacije, slijedom postojećih i sagledivih političkih i sigurnosnih okolnosti te uz jamstva nacionalne i kolektivne obrane, vjerojatnost izravne konvencionalne vojne prijetnje hrvatskom teritoriju je niska, ali se ne smije zanemariti zbog mogućih velikih posljedica.

Neriješena pitanja o razgraničenju s pojedinim susjednim državama mogla bi imati negativne utjecaje na učinkovitu kontrolu državnih granica i nadzor državnog područja Republike Hrvatske.

Republika Hrvatska je zbog svojega geopolitičkog položaja i članstva u Europskoj uniji i NATO-u zahvaćena geopolitičkim sučeljavanjima. Stoga je izložena političkom i obavještajnom djelovanju država i nedržavnih čimbenika koji Europsku uniju i NATO doživljavaju kao sigurnosnu prijetnju ili izazov. Unutarnjopolitičke, gospodarske, sigurnosne i obrambene prilike mogu biti predmetom političkog i obavještajnog djelovanja država i drugih čimbenika čiji se interesi, aktivnosti i stavovi ne podudaraju s hrvatskima.

Republika Hrvatska je, samostalno ili kao dio euroatlantskih integracija, izložena i oblicima hibridnog djelovanja koje sadrži elemente nekonvencionalnog, asimetričnog i kibernetičkog djelovanja s ciljem iskorištavanja ranjivosti, slabljenja hrvatskog suvereniteta i neovisnosti, potkopavanja demokratskih vrijednosti i sloboda, destabilizacije državnih institucija te narušavanja ugleda i utjecaja Republike Hrvatske.

Vjerojatnost terorističkog napada u Republici Hrvatskoj je niska, ali su potencijalne posljedice visoke, posebice u kontekstu razvijenoga turističkog i prometnog sektora. Jedna od sigurnosnih prijetnji s kojom je Republika Hrvatska suočena je i tranzit pripadnika terorističkih organizacija preko hrvatskoga teritorija, za što se koriste i nezakonite migracije.

Ekstremističko djelovanje pojedinaca i skupina na teritoriju Republike Hrvatske je sporadično, bez pokretačkog potencijala i šire potpore građana i nema potencijal ugrožavanja javne sigurnosti. Ekstremizam je vidljiv i kod pojedinaca unutar navijačkih skupina. Nasilje, ekstremistička retorika i simbolika kojom se koriste pojedinci unutar navijačkih i drugih skupina narušavaju sigurnosnu situaciju u Republici Hrvatskoj i njezin međunarodni ugled.

Korupcija u javnom sektoru jedan je od važnih izazova za Republiku Hrvatsku koji utječe na funkcioniranje slobodnog tržišta, gospodarski rast, neovisnost, djelotvornost i učinkovitost javnih i državnih funkcija te stvara gubitak povjerenja u javne institucije. Korupcija smanjuje investicijski potencijal u Republici Hrvatskoj, a odražava se i na međunarodni ugled i aktivnosti hrvatskih tvrtki na međunarodnom tržištu. Najčešći oblici korupcije vezani su uz postupke javne nabave te pri izdavanju raznih dozvola i suglasnosti na državnoj i lokalnoj razini.

Organizirani kriminal je prijetnja nacionalnoj sigurnosti jer ugrožava institucionalni sustav, gospodarsku i financijsku stabilnost te javnu sigurnost. Prijetnji od transnacionalnoga organiziranog kriminala pogoduje hrvatski prometni, gospodarski i geografski položaj.

Informatizacijom hrvatskog društva, digitalizacijom javnih usluga poput e-zdravstva i e-uprave te širenjem međusobno povezane komunikacijske infrastrukture povećava se osjetljivost na kibernetičke prijetnje.

Međuovisnost svjetskoga gospodarstva čini nacionalna gospodarstva ranjivima na vanjske utjecaje. Republika Hrvatska je, zbog značajnog udjela turističkog i prometnog sektora u BDP-u, posebno osjetljiva na globalne gospodarske i sigurnosne trendove. Hrvatsko gospodarstvo suočava se s izazovima povećanja konkurentnosti, veće učinkovitosti javnog sektora, većih ulaganja u istraživanje i razvoj, smanjivanja dugova te upravljanja javnim tvrtkama i državnom imovinom. Poljoprivreda je područje u kojem Republika Hrvatska ima brojne neiskorištene kapacitete, uz neobrađene površine, velik uvoz i male površine koje se navodnjavaju te velike površine nezaštićene od poplava. Socijalne prilike obilježene su porastom siromaštva, društvenom nejednakošću, financijskom zaduženosti građana i strukturnom nezaposlenošću.

Republika Hrvatska ima negativnu demografsku strukturu i trendove čiji će se nastavak odraziti na društveno-gospodarski razvoj zemlje. Nizak natalitet, depopulacija, negativan saldo migracija i poremećaj dobne strukture stanovništva značajno će povećavati izazove s kojima se suočava hrvatsko društvo, kao što su nedostatak radne snage, neravnomjerna naseljenost te socijalni i ekonomski pritisci na državne i javne funkcije.

Jačanjem hrvatskoga gospodarstva povećavat će se i potrebe za energentima i njihovim uvozom, što će povećavati osjetljivost Republike Hrvatske na poremećaje u opskrbi energentima. Istodobno, postoje mogućnosti za daljnju diversifikaciju izvora energenata, izgradnje alternativnih i obnovljivih izvora te jačanje energetske učinkovitosti.

Klimatske promjene se u Republici Hrvatskoj očituju kao ekstremne vrućine, suše i oborine. Jadransko more osjetljivo je na klimatske promjene, a već se uočavaju promjene u jadranskoj flori i fauni. Dugoročno će klimatske promjene utjecati na podizanje razine mora, pojavu dugotrajnih suša te smanjenje izvora pitke vode. Ovakvi uvjeti izravno će utjecati na zdravlje građana, uz pojave bolesti koje nisu tipične za hrvatsko podneblje. Gospodarske grane, poput turizma, poljoprivrede, ribarstva i energetike, osjetit će izravne posljedice klimatskih promjena.

Narušavanje okoliša utječe na smanjivanje biološke raznolikosti, pojavu bolesti, ugrožavanje opstanka i bogatstva staništa i šuma, onečišćavanje voda, mora i zraka te gubitak plodnog tla.

Minsko-eksplozivna i neeksplozirana ubojna sredstva zaostala iz Domovinskog rata i dalje su sigurnosni problem Republike Hrvatske. Osim opasnosti po živote građana, postojanje minski zagađenih i sumnjivih površina priječi društveni i gospodarski razvoj.

Prirodne i ljudskim djelovanjem izazvane nesreće i katastrofe mogu pogoditi stanovništvo, prirodna i materijalna dobra te kritične infrastrukture Republike Hrvatske i susjednih država. Od prirodnih nesreća, Republika Hrvatska posebno je osjetljiva na potrese, poplave i požare otvorenog prostora. Nesreće u rizičnim industrijskim postrojenjima, u Republici Hrvatskoj ili susjednim državama, mogu izazvati teške ekološke i sigurnosne posljedice. Stoga je iznimno bitna odgovarajuća razina sigurnosti i ekoloških standarda u industrijskim postrojenjima koja koriste ili u prirodu ispuštaju opasne ili štetne tvari.

IV. STRATEŠKI CILJEVI, INSTRUMENTI I MEHANIZMI NJIHOVA OSTVARIVANJA

Strateški ciljevi predstavljaju konkretizaciju ostvarivanja politike nacionalne sigurnosti u području svakoga nacionalnog interesa, u skladu s uvjetima strateškog okružja i promatrano kroz razinu ambicije u srednjoročnom razdoblju. Za ostvarivanje strateških ciljeva Republika Hrvatska koristit će se svim raspoloživim instrumentima i mehanizmima nacionalne moći.

Strateški ciljevi su:

- Dostizanje najvišeg stupnja sigurnosti i zaštite stanovništva te kritičnih infrastrukture.
- Uspostava i razvoj sustava domovinske sigurnosti.
- Razvoj i održavanje snažne i aktivne obrane.
- Ekološka Hrvatska i razvoj snažnoga i održivoga gospodarstva.
- Demografska obnova i revitalizacija hrvatskoga društva.
- Razvoj državne uprave po mjeri građana i strateško komuniciranje.
- Zaštita, jačanje i promocija najviših vrednota ustavnoga poretka i hrvatskoga nacionalnog identiteta.
- Jačanje međunarodnog ugleda i utjecaja Republike Hrvatske.
- Osiguranje opstanka, zaštita identiteta i političkog subjektiviteta hrvatskoga naroda, kao konstitutivnog u Bosni i Hercegovini, zaštita i potpora Hrvatima u drugim državama i iseljeništvu.

Strategija nacionalne sigurnosti razmatra ostvarivanje strateških ciljeva povezanih s nacionalnim interesom iz kojeg proizlazi svaki cilj.

A. Sigurnost stanovništva, teritorijalni integritet i suverenitet Republike Hrvatske

Dostizanje najvišeg stupnja sigurnosti i zaštita stanovništva te kritičnih infrastrukture

Ostvarivanje nacionalnih interesa polazi od osiguravanja sloboda, prava i sigurnosti građana. Javna sigurnost i sigurnost građana temelj je razvoja pojedinca, društvenih skupina i društva u cjelini. Ostvarivanje primjerene kvalitete života i povoljnih uvjeta za rad i stvaranje te održivi razvoj cjelokupnoga društva primarna je funkcija javne sigurnosti. Za sigurno društvo nužna je zaštita života, spašavanje ljudi i dobara te zaštita kritičnih infrastrukture.

Republika Hrvatska će u području javne sigurnosti osiguravati ravnotežu između sigurnosnih potreba društva i države te temeljnih vrednota zajamčenih Ustavom.

Sigurnost društva i pojedinca preduvjet je uspješnog razvoja gospodarstva, osobito turizma, kao važne gospodarske grane. Republika Hrvatska je na međunarodnom turističkom tržištu prepoznata kao sigurna država, što je u današnjim uvjetima jedan od najvažnijih kriterija za donošenje odluke o putovanju i izboru odredišta.